

Święto św. Łukasza

Homilia

Arcybiskup Gintaras Grušas

Bazylika św. Piotra, 13 października 2023 r.

Dzięki Bożej Opatrzności obchodzimy święto św. Łukasza podczas Synodu. Jego życie i posługa ukazują nam mentalność synodalną. Pokazuje nam, o czym powinniśmy pamiętać podczas naszej pracy. Przede wszystkim wierność i wytrwałość. Łukasz jest wierny, jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu, kiedy Paweł mówi "tylko Łukasz pozostał ze mną". My również jesteśmy wezwani do wierności w naszym zobowiązaniu do wspólnego kroczenia przez życie Kościoła i przez trudności tej drogi, nawet jeśli nie jest jasne, dokąd Bóg nas prowadzi w najbliższym czasie.

Święty Łukasz jest ewangelistą maryjnym par excellence, trzymając Matkę Bożą przed naszymi oczami, a jej Magnificat wychwalający dzieło Pana na naszych ustach codziennie w liturgii godzin. Łukasz często podkreśla ważną rolę kobiet w życiu Kościoła i w głoszeniu Dobrej Nowiny - nie tylko Maryi, ale także Samarytanki przy studni, która ogłosiła Mesjasza, Marii Magdaleny, która jako pierwsza ogłosiła wiadomość o Zmartwychwstaniu, a także różnych kobiet w Dziejach Apostolskich, które pomagały w rozwoju wczesnego Kościoła. Łukasz jest również tym, który najlepiej opisuje cechy serca Jezusa, który objawia nam ogrom Bożego miłosierdzia. Pokazuje nam, jak Bóg zawsze robi pierwszy krok w kierunku grzesznika, jak w przypowieści o synu marnotrawnym (Łk 15); współczucie okazane w spotkaniu z wdową z Nain (Łk 7); czułość i przebaczenie grzesznikowi w domu Szymona faryzeusza (Łk 7), miłość bliźniego w przypowieści o dobrym Samarytaninie (Łk 10); zbawienie zagubionych w spotkaniu z Zacheuszem (Łk 19).

Zarówno w swojej Ewangelii, jak i w Dziejach Apostolskich Łukasz wyraźnie pokazuje, że Duch Święty jest protagonistą w życiu i rozwoju Kościoła, tak jak musi być w prowadzeniu naszego procesu synodalnego. Gdyby Łukasz dokumentował Synod, dzięki Bogu, znalazłby wiele tematów, które preferował, w pierwszym rzędzie naszych własnych rozważań w tych dniach.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus wysłał przed sobą 72 uczniów do miejsc, które odwiedzi. Jego pierwszym poleceniem jest, aby modlili się o więcej robotników na żniwo, o więcej takich, którzy będą głosić Dobrą Nowinę, o tym, że przybliżyło się Królestwo Boże. *"Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo"*. W głoszeniu Królestwa na pierwszy plan wysuwa się równość wszystkich ochrzczonych - wszyscy są do tego powołani, nie tylko wyświęceni duchowni. Ważne jest jednak, aby wszyscy

ochrzczeni usłyszeli to wezwanie, to powołanie i odpowiedzieli na nie, angażując swoje życie, słowa i czyny w misję Jezusa. O to musimy nadal się modlić.

Następnie Jezus naucza ich: "*Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi!*". "Ci robotnicy są nosicielami Bożego pokoju dla świata, który tak bardzo potrzebuje pokoju. Nie takiego pokoju, jaki daje świat, ale *shalom*, pokoju, który pochodzi z wewnętrznego życia Boga. Każda ochrzczona osoba, która otrzymała zbawczą łaskę Boga, musi być aktywnym nośnikiem tego pokoju. Dalej mówi im: "Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was". Termin ten w języku greckim oznacza dosłownie "syna pokoju" - osobę otwartą na Boży pokój i żyjącą w nim. Jego pokój, podobnie jak Jego miłosierdzie, jest oferowany wszystkim, ale Jezus wie, że nie wszyscy będą chcieli go przyjąć. Aby otrzymać miłosierdzie, trzeba najpierw poprosić o nie Boga. Wewnętrzny pokój (*shalom*) jest znakiem przyjęcia i bycia przyjętym do Bożego miłosierdzia - Zmartwychwstały Pan oferuje ten pokój swoim apostołom, gdy ukazuje się im w wieczerniku, kiedy powtarza "Pokój wam" (J 21,19-20). Nie wszyscy, którym głoszone jest orędzie o Królestwie, będą otwarci na jego przyjęcie - człowiek ma wolność przyjęcia lub nie Bożej Dobrej Nowiny. Kościół jest otwarty dla wszystkich, ale podobnie jak pokój Boży, jest on udzielany na warunkach Bożych, a nie ludzkich.

Kontynuując dyskusję o tym, jakie procesy, struktury i instytucje są potrzebne w misyjnym Kościele synodalnym, musimy upewnić się, że faktycznie pomagają one w misji niesienia Dobrej Nowiny tym, którzy potrzebują zbawienia. Synodalność (w tym jej struktury i spotkania) musi służyć misji ewangelizacyjnej Kościoła, a nie stawać się celem samym w sobie, tak jak Słowo Boże, które św. Łukasz pomógł nam przekazać, zostało dostarczone jako narzędzie naszego własnego zbawienia. Święty Łukasz, módl się za nami, gdy będziemy kontynuować synodalną podróż.